

Пакъ ще никне секждъ млада тревица
 И щ' украси поле, лѣгъ и горицъ.
 Ахъ! ахъ! въздышамъ жално на секий часъ.
 Сладкый зефиръ заранъ пакъ ще повѣе,
 Тжй и славей пакъ ще въ садъ да запѣе.
 Ахъ! ахъ! въздышамъ жално на секий часъ.
 Алы розы пакъ ще цвѣнжтъ съ милж хѣбость въ мѣсець май,
 Съ радость сичко ще с' испълни и ты весела до край.

Но мое-то клето сърце ранено
 Ще остане секога попарено!
 Ахъ! ахъ! въздышамъ жално на секий часъ.
 Че с' отдѣламъ отъ моуж-тж денницъ,
 Отъ моуж-тж милж драгж дѣщицъ.
 Ахъ! ахъ! въздышамъ жално на секий часъ.
 Нема скоро да ѣ видѣж ангелско-то ѣ лице,
 Та да даде погледъ веселъ цѣръ на мое-то сърце.

(С. 49—52).

ПРАВОУЧИТЕЛНЫ СТИХОВЕ

За отечество-то

Отечество-то си обычай
 И зарадъ добро-то мѣ тичай:
 Зарадъ него не жали имотъ,
 Нито пакъ сжщѣ-атъ животъ.

За успѣхъ-атъ

Не унывай, но успѣвай,
 Сичко добрѣ размѣвай;
 И напредъвай исполинскы,
 А не едва и — дѣтинскы.

За честность-тж

Съ честность ако се обхождашъ,
 Знай, че почестъ вредъ нахождашъ.
 Сѣкой ще те люби и почита
 И за добро-то ти ще залита.
 Ако ли бждешъ напротивъ
 развращень,
 Не се надѣвай, не ще станешъ
 почтенъ.

За трѣдолюбїе-то

Недѣй става мързеливъ
 И отъ работж страшливъ.
 Да се трѣдишъ ты обычай
 И отъ малакъ въ школъ тичай,
 Книга добрѣ да наѣчишъ,
 Та що ищешъ, ще сполѣчишъ.

За прилѣжанїе-то

Не оставай безъ наѣжжъ,
 Че е много тѣжка мжка!
 Прилѣжавай да се наѣчишъ
 И тжй въ сичко ще сполѣчишъ.
 Който за наѣжжъ прилѣжава,
 Той похваленъ отъ сичкы-те става.
 Който па за имотъ прилѣжава,
 Той отъ нищо скѣденъ не остава.

За вниманїе-то

Ако съ вниманїе ты прочиташъ,
 Ты ще наѣчишъ все, безъ да пыташъ.
 Прочитай, прочитай, ще размѣнешъ
 На тоѣ свѣтъ, какъ добрѣ да
 живѣешъ.

Побѣжденїе

Учи, учи, малко момче!
 Ето време дойдѣ вече